

РЕШЕНИЕ

№ 35799

гр. София, 30.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в
публично заседание на 21.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разглежда дело номер **8072** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 – 4 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на Д. Ц. С. срещу Решение № ПО-71/24.07.2025г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба на Д. Ц. С. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С250022-023-0001973/16.07.2025г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С.. Жалбоподателят излага доводи, че е заличена като съдружник и управител на „Онлайн услуги - БГ“ ЕООД (предходно наименование „Лагери Импорт Експорт“ ООД) с вписване в търговския регистър на 09.10.2023г. и не може да ѝ се търси солидарна отговорност по чл.19, ал.4 от ДОПК след изтичането на шест месеца от вписването. Счита, че това прави налагането на запора противозаконно, нищожно и недопустимо. Сочи, че е налице двойно начисление на ДДС. Твърди, че НАП не посочва конкретни доказателства, че съществува реална опасност от невъзможност да бъде събрано вземането. Освен това изтъква, че не е обсъждана замяна на мярката по чл.199, ал.2 от ДОПК. С жалбата се иска отмяна на наложените предварителни обезпечителни мерки ведно с потвърждаващото ги решение на директора на ТД на НАП като незаконосъобразни.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена по изложените в нея съображения. Претендира присъждане на сторените по делото съдебни разноски.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП [населено място] чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за

установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221125002663-020-001/05.06.2025г. е възложено извършването на ревизия на Д. Ц. С. с ЕГН [ЕГН] за установяване на отговорност по реда на чл. 19 от ДОПК за данъчни задължения на „Онлайн услуги - БГ“ ЕООД (предходно наименование „Лагери Импорт Експорт“ ООД) с ЕИК[ЕИК] за период от 01.06.2023г. до 31.10.2023г. Предполагаемият размер на задълженията на ревизираното лице е в размер на 467 691,58 лв., от които главница 370 603,72 лв. и лихва 97 087,86 лв.

В съответствие с разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, в хода на ревизията и с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имущество на ревизираното дружество, Д. С. С. - главен инспектор по приходите, във връзка с ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221125002663-020-001/05.06.2025г. е отправил мотивирано искане за предварително обезпечение с вх. №Р-22221125002663-039-001/04.07.2025г. до публичния изпълнител за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

Издадено е обжалваното Постановление с изх. №С250022-023-0001973/16.07.2025 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК от Ю. П. - главен публичен изпълнител, Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., с което са наложени следните обезпечителни мерки: заповест върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в: ТБ/доставчик на платежни услуги „Изипей“ АД за сумата от 467 691,58 лв.; ТБ/доставчик на платежни услуги „Уникредит Булбанк“ АД за сумата от 467 691,58 лв.; ТБ/доставчик на платежни услуги „Юробанк България“ АД за сумата от 467 691,58 лв.; ТБ/доставчик на платежни услуги „Интернешънъл Асет Банк“ АД за сумата от 467 691,58 лв.; - ТБ/доставчик на платежни услуги „Ти Би Ай Банк“ ЕАД за сумата от 467 691,58 лв.

ПНПОМ с изх. №С250022-023-0001973/16.07.2025 г. е връчено по електронен път на 16.07.2025г. Същото е обжалвано по административен ред и жалбата е оставена без уважение с процесното Решение № ПО-71/24.07.2025г. на директора на ТД на НАП С..

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на оспореното решение, подадена е пред компетентния съд и в предвидения за това срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол на настоящото производство са постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП С.. По аргумент от нормата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК съдът извършва преценка и на законосъобразността на постановленията за налагане на обезпечителни мерки. Следователно, съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта (постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и решението на директора на ТД на НАП по чл. 197, ал. 1 ДОПК) са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличие на компетентност на органа; спазване на материалноправните и процесуалните правила при издаването им; изискването за форма и съобразяване с целта на закона (чл. 160, ал. 2 вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК).

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган съгласно чл. 167 вр. с чл. 195, ал. 3 от ДОПК. Спазена е формата, установена в разпоредбата на чл. 196, ал. 1 от ДОПК. Директорът на ТД на НАП С., като компетентен горестоящ административен орган, е постановил решение в срока по чл. 197, ал. 1 от ДОПК,

съобразено с изискванията за форма, установени в същата правна норма.

Разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК урежда случаите на налагане на обезпечителни мерки. Въпросните мерки имат привременен характер (чл. 121, ал. 4 и 5 от ДОПК), като предназначението им е да гарантират събирането на публичните вземания на този етап от ревизионното производство, с оглед предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на длъжника, които биха осуетили събирането на задълженията за данъци, които ще бъдат установени с ревизионен акт. Ако при приключване на ревизионното производство с ревизионен акт бъдат установени публични задължения в очаквания размер, публичният изпълнител пристъпва към продължаване действието на наложените мерки съгласно възможността, предвидена в разпоредбата на чл. 121, ал. 6 от ДОПК с налагане на обезпечителни мерки на основание чл. 195 от ДОПК от същия вид и върху същото имущество, обезпечаващи конкретно установените по основание и размер публични задължения, а в случай че не се стигне до установяване на очаквания размер на публичните задължения, може да се процедира по реда на чл. 208, ал.1 от ДОПК.

Процесните обезпечителни мерки са наложени на основание чл. 121, ал. 6 вр. чл. 121, ал. 1 от ДОПК - в хода на ревизия, с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Безспорно се установява по делото, че предварителните обезпечителни мерки са наложени в хода на извършвана на жалбоподателя ревизия, тоест при образувано и неприключило ревизионно производство, въз основа на отправено до публичния изпълнител мотивирано искане от орган по приходите. По отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност и се ползва от преценката на ревизиращия орган.

Чл. 121, ал. 1 от ДОПК изисква единствено в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт, органът по приходите да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето. Във връзка с горното, не се установяват нарушения на процесуалноправните и материални норми, визирани в ДОПК. Всички условия са били налице към момента на издаване на Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №0250022-023-0001973/16.07.2025 г.

В конкретния случай предпоставките, обуславящи налагане на обезпечителните мерки, са съобразени от публичния изпълнител. Същият е извършил преценка на въпросните обстоятелства, и като е взел предвид очаквания размер на публичните задължения и наличните активи на длъжника, е формирал обоснован извод за наличие на условията на чл. 121, ал. 1 от ДОПК. Публичният изпълнител е направил проучване на имущественото състояние на лицето, анализирал е наличната информация, както и информацията от публичните регистри и регистрите, достъпни за служителите на НАД. От извършена справка в имотния регистър е установено, че лицето не притежава недвижими имоти. Вемайки предвид констатациите от мотивираното искане на ревизиращия екип, обективирани и в ПНПОМ, отчитайки особено големия размер на предполагаемите задължения, отчитайки интереса на държавата, вероятността събирането на предполагаемите бъдещо вземане да се затрудни или да остане неудовлетворено, както и обстоятелството, че лицето не притежава имущество, което да обезпечи вземането, единствената мярка, която може да послужи за обезпечение в ревизионното производство е заповед за замора на банковите сметки на лицето.

Съдът намира, че наложеното обезпечение е съразмерно с очаквания размер на задълженията. В

тази връзка правилно и целесъобразно, след направен анализ и преценка на фактите и обстоятелствата и вземайки предвид направена разпоредителна сделка в хода на извършена проверка за установяване на факта и обстоятелства (ПУФО) за ревизирия период, публичният изпълнител правилно е наложил обезпечителната мярка, имайки предвид размера на предполагаемото публично вземане.

Относно твърденията на жалбоподателя, с които се оспорват направените констатации от ревизиращия екип в хода на ревизията, същите са неотнормими в настоящото производство. Констатациите, фактите и обстоятелствата, от значение за определяне на задълженията, се доказват и атакуват по реда и в срока за обжалване на издаден ревизионен акт, след приключване на ревизионното производство.

В случая не са налице основанията, предвидени в чл. 208 от ДОПК за отмяна на наложените обезпечителни мерки. Чл. 208 от Данъчно- осигурителния процесуален кодекс императивно посочва хипотезите, в които наложените обезпечителни мерки могат да бъдат отменени - погасяване на публичното задължение; актът за установяване на публичното вземане да бъде обявен за нищожен, обезсилен или отменен по установения ред или същият да бъде изменен с решение на горестоящ орган или от съда и при предприето принудително изпълнение да бъде събрана сума, равна или надхвърляща сумата на задължението съгласно изменението. В случая не е налице нито едно от изброените в цитираната разпоредба основания за отмяна.

Следва да се има предвид правната възможност, с която разполага задълженото лице, а именно съдържащата се в нормата на чл. 199, ал. 2 от ДОПК за замяна на наложеното обезпечение. Жалбоподателят не е представил обезпечение в пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа. Предвидена е и друга възможност, а именно съдържащата се в чл. 229 от ДОПК, съгласно която лицето може да иска издаването на Разпореждане за разрешение за неотложни плащания на основание чл. 229 от ДОПК, като към същото приложи необходимите доказателства (информация за наличността по сметките и други). Към настоящия момент, видно от съдържанието на административната преписка, молба за разрешение за неотложни плащания или за замяна на мерките не е постъпила.

По изложените съображения, следва да се приеме, че решението на Директора на ТД на НАП С. е законосъобразно, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК (доколкото разпоредбата на чл. 161 от ДОПК е приложима само за производствата по обжалване на РА и на другите актове, които съгласно чл. 144 от ДОПК подлежат на обжалване по реда на Глава деветнадесета) в полза на ТД на НАП – С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, установен в чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер на 200 лева.

Водим от горното, Административен Съд С. - град, III отделение, 55 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Ц. С. срещу Решение № ПО-71/24.07.2025г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба на Д. Ц. С. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С250022-023-0001973/16.07.2025г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА Д. Ц. С. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], заплати на ТД на НАП [населено място] сумата от 200 /двеста/ лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: